

FOTO INŠTITUT ZA ZGODOVINO MEDICINE, MF UL

Predavanje iz anatomije v prvi polovici 19. stoletja (Wilhelm Lindenschmidt, bakrorez, okrog leta 1826)

Toda čez dve leti, februarja 1919, je Slovensko zdravniško društvo podprlo njegovo obnovljeno iniciativo in jo – kot v katalogu *Medicinska fakulteta Univerze v Ljubljani 1919–1945* popisuje arhivska svetovalka Tatjana Dekleva – utemeljilo z vrsto zgodovinskih, kulturnih, praktičnih in političnih razlogov. Med drugim so posebej omenili veliko pomanjkanje zdravnikov, med katerimi je večina tujcev, ki bi jih morali nadomestiti Slovenci. Po številnih posredovanjih pri beograjskih oblasteh je ministrski svet v Beogradu 2. julija 1919 sprejel zakonski predlog o ustanovitvi Univerze v Ljubljani in v njenem okviru tudi medicinske fakultete. Slednja j v začetni fazi obsegala samo prva dva pripravljalna letnika.

Spori z Beogradom

Decembra 1919 se je začel študij na medicinski fakulteti. Zanj je fakulteta razpisala 50 mest. A zaradi težkih socialnih razmer študentov, ki bi sicer morali študirati v tujini, je vpisno kvoto presešla in vpisala 63 slušateljev in šest slušateljic.

Pričakovanje, da bo fakulteta zdaj zdaj prerasla v desetsemestrski študij in tako postala popolna visokošolska ustanova, je bilo grobo izneverjeno. Že v drugem letu njenega delovanja je postal negotov njen obstoj. Profesorji in študentje

so se zato tako rekoč vse medvojno obdobje morali bojevati za njeno ohranitev. Ljubljansko nepopolno medicinsko fakulteto so namreč ogrožali vsakokratne spremembe univerzitetnega zakona in vsakokratno sprejemanje finančnega zakona.

Na protestnem zborovanju v Unionski dvorani novembra 1927, ko je obstoj medicinske fakultete znova visel na nitki, njen dolgoletni dekan dr. Alfred Šerko, ki je to funkcijo opravljal kar štirinajstkrat, ni izbiral besed. Dejal je, da »nam hočejo v Beogradu vzeti ne-

Dr. Alojz Kraigher, pobudnik ustanovitve Medicinske fakultete v Ljubljani

FOTO NOTRANJSKI MUZEJ POSTOJNA